

For eksempel deler vi i Socialdemokratiet ikke den indirekte længsel efter gamle dage, der indgår i teksten i beslutningsforslaget. Vi mener, at velfærdssamfundet med social retfærdighed og høj levestandard netop er forudsætningen for den frihed, som giver den enkelte flere værdier og flere valgmuligheder både individuelt og over for fællesskabet. Vi anerkender ikke en generel modsætning mellem materielle og immaterielle værdier.

Den diskussion vil vi meget gerne fortsætte med Kristeligt Folkeparti og med andre her i Folketinget, i foreningerne, i medierne, og hvor vi ellers støder på værdidiskussioner, men vi anser ikke, at vi har behov for en central kommission hertil. Jeg skal på den baggrund og på vegne af Socialdemokratiet afvise beslutningsforslaget.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (KF):

Hr. Henrik Sass Larsen kom ikke så meget ind på, hvad det egentlig er for værdier, som Socialdemokratiet synes er de vigtigste. Det gjorde så hans partifælle, statsministeren, som altså mener, at vi værdimæssigt er på det rigtige spor i Danmark, som altså mener, at det er institutionerne og det er staten og det offentlige, der har det store og endelige ansvar for folk og familier her i Danmark. Her mener vi fra en anden side i Folketinget noget helt andet.

Statsministeren sagde, at vi er verdens rigeste samfund. Ja, hvis man måler det økonomisk ud fra bruttonationalprodukt. Men vi er altså også et af de lande, der har den højeste selvmordsrate. Vi er et af de lande, der har rigtig mange ensomme mennesker både blandt unge og blandt gamle. Vi er et af de lande i den rige verden, som har en ret kort levealder. Vi er et af de lande, som har et højt alkoholforbrug.

Nej, vi lægger med den politik, der har været ført, vægt på nogle delvis forkerte værdier, og selvfølgelig er det på sin plads at få en debat om det her, og fra vores side skal der komme en bredside mod den socialdemokratiske model, som sandelig ikke sætter de menneskelige værdier i centrum.

(Kort bemærkning).

Jann Sjørnsen (KRF):

Jeg synes, det er vigtigt at understrege, at den oplistning af emner, der er i B 14, er eksempler på, hvad en værdikommission kan tage fat på.

Det er ikke en egentlig dagsorden for kommissionen.

Vores tanke er, at kommissionen selv må vurdere, hvad det er for temaer, som optager befolkningen, og som er værdt at tage fat på i en bredere folkelig værdidebat.

Jeg vil også godt understrege, at fra Kristeligt Folkepartis side er det her ikke et spørgsmål om, at vi skal vende tilbage til gamle dage. Det kan da godt være, der er nogen, der gerne vil vende tilbage til de gamle dage, hvor fagbevægelse var fagbevægelse, Socialdemokrati var Socialdemokrati, og Kristeligt Folkeparti var Kristeligt Folkeparti for den sags skyld. Men det er ikke det, vi vil.

Vi vil bare gerne, at vi i fællesskabet er med til også at forsøge at formulere nogle fælles værdier i den udstrækning, vi kan. Der vil være noget, der skiller, men der må også være noget, der samler, hvis samfundet skal hænge sammen. Der må være et vist minimum af lim, som jeg ynder at kalde det, som binder samfundet sammen, hvis vi skal fungere som et sådant. Det er dybest set det, debatten handler om, og det er det, som den også i en eller anden udstrækning med eller uden værdikommission må føre frem til.

Det er ikke et spørgsmål om, at debatten skal foretages oppefra i modsætning til, at den foregår nedefra. De to ting kan udmærket supplere hinanden, og det er i øvrigt også det, de norske erfaringer viser. Det er ikke en central kommission, som låser hele debatten fast. Det er faktisk en kommission, der virker som en katalysator for en bred folkelig debat.

(Kort bemærkning).

Henrik Sass Larsen (S):

Hr. Frank Dahlgaard brugte jo det meste af tiden på at angribe statsministeren, så jeg vil lade statsministeren svare for sig selv.

Til hr. Jann Sjørnsen: Det, jeg sigter til i forbindelse med mange af de ting, som er oplistet i det beslutningsforslag, som Kristeligt Folkeparti har fremsat, er den dér lidt dystre tone om velfærdsstatens nedbrydning af personligt ansvar, at den voksende forbrugskultur har været for dårlig, og at de immaterielle værdier skal i højsædet og ikke de materielle værdier.

Det er en generel sammenhæng, som jeg synes er for direkte, for pointen er jo, at man sætter et modsætningsforhold mellem immaterielle og materielle værdier og siger: Jamen vi skal søreme tilbage til, at vi ikke har så stort forbrug,